

Sygn. akt V U 799/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tamara Kulczewska- Miszczak

Protokolant: st. sekr. sądowy Andrzej Urbaniak

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 r. w Słupsku na rozprawie

sprawy z odwołania L. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 kwietnia 2013 znak: (...)

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.z dnia 24 kwietnia 2013 znak: (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. B.prawo do emerytury, począwszy od 15 marca 2013r.

II nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego

UZASADNIENIE

Ubezpieczony L. B. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 24 kwietnia 2013 roku, znak: (...) domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż na podstawie przedłożonej dokumentacji ubezpieczony udowodnił zatrudnienie w wymiarze 28 lat, 10 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym 10 lat, 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych, a ponieważ nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił mu prawa do emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. B., urodzony dnia (...), lat (...), w dniu 15 marca 2013 roku złożył wniosek o emeryturę.

Wraz z wnioskiem przedłożył zaświadczenia i świadectwa pracy, którymi udokumentował nie kwestionowany przez pozwany organ rentowy staż ubezpieczeniowy wynoszący łącznie 28 lat, 10 miesięcy i 5 dni, w tym 10 lat i 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie należy do OFE.

Do okresu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresów zatrudnienia w Z.(...)S i AK.w S.od 2 marca 1983 roku do 31 stycznia 1988 roku, ponieważ pracodawca dokonując zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego wskazał, że ubezpieczony zatrudniony był jako ślusarz, natomiast w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 18 stycznia 1990 roku wskazano stanowisko spawacza.

dowód: akta emerytalne: wniosek k. 1-3, kwestionariusz k.4, zaskarżona decyzja k.52, karata przebiegu zatrudnienia k. 51

W okresie od 2 marca 1983 roku do 31 stycznia 1988 roku L. B. był zatrudniony w Z.(...)S.i A. K.w S..

Początkowo przez okres 6 miesięcy był zatrudniony na stanowisku ślusarza, następnie przez dalszy okres zatrudnienia pracował jako spawacz.

Zakład zajmował się wytwarzaniem haków holowniczych do samochodów osobowych i zatrudnionych w nim było około 6 osób, w tym ubezpieczony. Właścicielem zakładu był S.i A. K.. Ubezpieczony pracował razem z M. S.

Do obowiązków ubezpieczonego należało: spawanie haków holowniczych oraz wykonywanie czynności przygotowawczych do spawania . Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy .

Ubezpieczony posiada uprawnienia kotlarza II klasy od 20 marca 1972 roku. Uprawnienia spawacza zdobył w szkole zawodowej przy Stoczni.

dowód: zeznania świadków: M. S., S. K. k.21-21 verte , legitymacja kotlarza II klasy akta sprawy

Wraz z okresem pracy w warunkach szczególnych uwzględnionym przez organ rentowy (10 lat, 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych) po doliczeniu okresu zatrudnienia od 2 marca 1983 roku do 31 stycznia 1988 roku, po odliczeniu okresu ok 6 miesięcy L. B. według stanu na dzień 01 stycznia 1999 roku posiada ponad 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: jw

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego L. B. jest uzasadnione.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie uprawnień ubezpieczonego do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227) oraz przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

W myśl ust. 2 art. 184 emerytura przysługuje ubezpieczonym, którzy nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa .

Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, to 25 lat w przypadku mężczyzny (art. 27 pkt 2).

Wiek emerytalny wynika z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), do którego odsyła art. 32 ust. 4 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Dla mężczyzny jest to 60 lat. Wymagany okres zatrudnienia w warunkach szczególnych przewidziany w przepisach dotychczasowych, o którym mowa w art. 184 ust. 1, to okres 15 lat, o czym stanowi § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że ubezpieczony L. B. ma ukończone (...) lat, nie jest członkiem OFE, posiada wymagany ponad 25 letni staż pracy liczony na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 01.01.1999 roku. Oznacza to, iż jedyną przesłanką jaką musiał ubezpieczony udowodnić w przedmiotowej sprawie była praca w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat według stanu na dzień 01.01.1999r.

Zważyć przy tym należy, że w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe prowadzenie dowodu z zeznań świadków lub z przesłuchania stron nie podlega żadnym ograniczeniom.

Według art. 473 § 1 kpc w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron.

Ten wyjątek od ogólnych zasad, wynikających z art. 247 KPC, sprawia, że każdy istotny fakt (np. taki, którego ustalenie jest niezbędne do przyznania ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury), może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (vide wyrok SN z 4 października 2007 r. I UK 111/07).

W ocenie Sądu jest oczywiste, iż brzmienie zajmowanego stanowiska, jakie widnieje w dokumentach prowadzonych i wystawionych przez pracodawcę nie może mieć rozstrzygającego znaczenia w sprawie. Decyduje rodzaj wykonywanej pracy, co nadto wynika z powołanych wyżej przepisów prawa, w szczególności art. 32 ust. 2 który stanowi, iż dla celów ustalenia uprawnień do emerytury w obniżonym wieku za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Rodzaje prac ustala się na podstawie powołanego już wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w załączniku A w Działach od I do XIV wymienia rodzaje prac, które są pracą w warunkach szczególnych.

Ponadto należy dodać, iż w myśl § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W załączniku A do powyżej określonego rozporządzenia w Dziale XIV pkt 12 wskazano prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

W tych okolicznościach rzeczą Sądu było ustalenie ,czy w okresie od 2 marca 1983 roku do 31 stycznia 1988 roku L. B. podczas zatrudnienia w Z.(...)

(...) S.i A. K.w S.wykonywane przez ubezpieczonego czynności były pracą w warunkach szczególnych oraz w jakich konkretnie okresach i wymiarze ubezpieczony czynności te wykonywał.

Brak ograniczeń co do środków dowodowych w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe oznacza to, że Sąd jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego,

w tym z przesłuchania świadków na okoliczność okresu pracy odwołującego w warunkach szczególnych, a prowadzenie dowodu z zeznań świadków lub z przesłuchania stron nie podlega żadnym ograniczeniom.

Z zeznań słuchanych w sprawie świadków S. K.(k. 21-21 verte as.) i M. S.(k. 21-21 verte as) wynika, iż że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał czynności zaliczane do prac w szczególnych warunkach.

Z zeznań tych wynika, że po upływie ok. 6 miesięcy od zatrudnienia L. B. spawał haki holownicze- stale i w pełnym wymiarze i tę pracę wykonywał do 31 sierpnia 1988 roku.

Zdaniem Sądu w/w zeznania w całości zasługują na wiarę, gdyż są spójne, logiczne i tworzą logiczną całość z danymi wynikającymi ze złożonymi do ZUS dokumentacją, w tym ze świadectwem wystawionym w dniu 18.01.1990r. przez pracodawcę ubezpieczonego. Świadectwo to zostało wystawione bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia, zawiera wszystkie wymagane dane i jest wiarygodnym dokumentem, a zgłoszenie ubezpieczonego do ubezpieczeń społecznych jako „ślusarz” nie mogło mieć w niniejszej sprawie rozstrzygającego znaczenia.

W ocenie Sądu ,zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala ustalić, niewątpliwie, że w okresie od 02 marca 1983 roku do 31 stycznia 1988 roku podczas zatrudnienia w Z.(...)S.i A. K.w S.z wyłączeniem okresu 6 miesięcy ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawacza, wymienione w Dziale XIV, pod pozycją 12, wykazu A, załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Zatem na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem po doliczeniu spornego okresu zatrudnienia do okresu uwzględnionego przez pozwany organ rentowy (10 lat, 6 miesięcy) ubezpieczony udowodnił posiadanie ponad 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W tym stanie rzeczy z uwagi na to, że L. B. spełnił wszystkie warunki konieczne do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 32 ust. 2 i 4 tej ustawy i w zw. z § 2 ust. 1 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu L. B. prawo do emerytury począwszy od 15 maja 2013 roku, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, uznając, że dopiero postępowanie sądowe, a szczególności przeprowadzone w tym postępowaniu dowody z zeznań świadków, pozwoliły na ustalenie, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie zatrudnienia w Z.(...)S.i A. K.w S.wykonywał pracę w warunkach szczególnych wobec tego przesądziły one ostatecznie o zasadności wniosku. Mając powyższe na względzie Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury, o czym orzekł jak w punkcie II sentencji.